בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

מגילת אנטיוכוס — חנוכה תשס"ז-5767

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"מגילת אנטיוכוס"

"ויהי בימי **אנטיוכוס** מלך יוון, מלך גדול וחזק היה, ותקיף בממשלתו, וכל המלכים ישמעו לו. הוא כבש מדינות רבות ומלכים חזקים והחריב טירותם והיכליהם שרף באש, ואנשיהם בבית האסורים אסר. מימי אלכסנדרוס המלך לא קם מלך כמוהו בכל עבר-הנהר (הפרת). הוא בנה מדינה גדולה על חוף הים להיות לו לבית מלכות, ויקרא לה מדינת אנטיוכיא על-שמו. וגם **בגריס** משנהו בנה מדינה אחרת לנגדה, ויקרא לה מדינת בגריס על-שמו, וכן שמותן עד היום הזה.
בשנת עשרים ושלוש שנים למולכו, היא שנת מאתיים ושלוש-עשרה שנים לבניין בית האלוקים, שם פניו לעלות לירושלים. ויען ויאמר לשריו, "הלא ידעתם כי יש עם היהודים אשר בירושלים בינינו. לאלוהינו אינם מקריבים, ודתנו אינם עושים, ודתי המלך הם עוזבים לעשות דתם. וגם הם מיחלים ליום שברון המלכים והשלטונים, ואומרים, מתי ימלוך עלינו מלכנו, ונשלוט בים וביבשה וכל העולם יינתן בידינו. אין כבוד למלכות להניח אלה על פני האדמה. עתה, בואו ונעלה עליהם ונבטל מהם את הברית אשר כורת להם – **שבת, ראש חדש, ומילה**". וייטב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו. באותה שעה קם אנטיוכוס המלך וישלח את **ניקנור** משנהו בחיל גדול ועם רב ויבא לעיר יהודה לירושלים ויהרוג בה הרג רב. ויבן במה בבית המקדש במקום אשר אמר אלוקי ישראל לעבדיו הנביאים, "שם אשכן שכינתי לעולם". במקום ההוא שחטו את החזיר ויביאו את דמו לעזרת הקדש. ובהיות זה, כאשר שמע **יוחנן בן מתיתיה**' כי זה המעשה נעשה, נמלא קצף וחימה וזיו פניו נשתנה. ויועץ בלבו מה שיוכל לעשות על זה.

ואז יוחנן בן מתתיה' עשה לו חרב, שתי זרתות ארכה וזרת אחת רוחבה, והיא תחת בגדיו עטופה. ויבוא לירושלים, ויעמוד בשער המלך, ויקרא לשוערים ויאמר להם: 'אני יוחנן בן מתתיה', הכהן הגדול של היהודים, באתי לבוא לפני ניקנור'. ואז באו השוערים והשומרים ויאמרו לניקנור: הכהן הגדול של היהודים עומד בפתח. ויען ניקנור ויאמר להם: בוא יבוא. אז הובא יוחנן לפני ניקנור. ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אתה הוא אחד מן המורדים אשר מרדו במלך ואינם רוצים בשלום מלכותו. ויען יוחנן לפני ניקנור ויאמר: אדוני, עתה באתי לפניך; אשר תרצה אעשה. ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אם כרצוני אתה עושה, קח חזיר ושחטהו על הבמה; ותלבש בגדי מלכות, ותרכב על סוס המלך, וכאחד מאוהבי המלך תהיה.

כאשר שמע יוחנן, השיבו דבר: 'אדוני, אני ירא מבני ישראל, פן ישמעו כי עשיתי כן ויסקלוני באבנים; עתה, יצא כל איש מלפניך, פן יודיעו לבני ישראל.' אז הוציא ניקנור מלפניו כל איש. בעת ההיא נשא יוחנן בן מתתיה' עיניו לשמים, ותיקן תפילתו לפני בורא העולמים ויאמר: 'אלוקי ואלוקי אבותי אברהם יצחק ויעקב, אל נא תתנני ביד הערל הזה, כי אם יהרגני ילך וישתבח בבית דגון אלוהיו ויאמר: אלוהי נתנו בידי.' באותה שעה פסע עליו שלוש פסיעות ויתקע החרב בליבו, וישלך אותו חלל בעזרת הקודש.

"מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" [תהלים ל' 1]
בשמחה ובטוב לבב, בברכת חנוכה שמח, ובתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל